

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XX. Die Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Mort.

de moriens Patrum cuidam qui aderat diserte dixit: *Si mi Senora mi llama, vamos.* Si me mea Domina vocat, ea-

mus. Fama est, Deum per illum in vita & post mortem quædam non ordinaria operatum.

XX. DIE SEPTEMBRIS.

IOANNES
MENDOZA. NOVIT.P. FRANCISCVS
CARDOSVS.

10 Sept.
Hispanus
Martini 1556
vrat 27.

Vocatio.

Exemplum

Humil.

Her.

Petri Marchionis à Valle filius & Castello nouo seu arcis Neapolitanae præfectus, magnâ maiorum munerum spe, ac lautis quæ cum dote opima offerebantur nuptiis posthabitis, impetratâ à Philippo Rege potestate, Societati animum addixit: quo tempore dum moras inuitus trahit, totis moribus ita est mansuefactus, vt Adolescens Mahometanus eo exemplo permotus Christianam fidem sit amplexus. Romam ad Ignatium conuolauit Ioannes; & inter Nouitios gloriosum duxit se ad infima quæque abiicere. AD uce Palliani uisitatus, è culina ita vt erat linteo præcinctus prodiit, amplexumque accepit. Verum per sex ferè menses his intentum valetudo defecit ob quam dum Neapolim Romam uehitur, (condito prius testamento, quo sua omnia pœitati transferrebat) in villa marij quæ *marinum* dicitur, propè Tusculum 12. Kal. Oct. decessit è vita, obediens vsque ad mortem. Romæ conditus apud Professos. Ante iter iam se generali confessione expiârât, & pridie diuina mysteria vsurpârât; bis quothebdomadis diuinâ Eucharistiâ refectus, & admirabili lætæ conscientia pace tranquillus.

Primarum partium Concionator cum esset, maluit tamen catechesim apud rudes puerosque tractare, arundinem suam ostentans, ac dicens; plures se celo addixisse sceptro illo quam concionibus quibuscumque. Sed & mors illius documento magno fuit quippe is, qui heri ad lachrymas plurimorum de mortis insidiis, ac filio viduæ in Naim, ita dixerat, vt vix vnquam melius dixisse sit visus, qui post meridiem in catechismo suspensum tenuit confertissimum auditorem de morte item differens affluenter, hoc die manè piæ lectioni affixus, mortuus est repertus. Quid tunc legitur, particulatim explicuit Procuratorum Patrum quidam inde Romam appulsus, è cuius testificatione sunt illa de Cardoso morte in pretiosis occupationibus mortuorum: P. Franciscus Cardoso in Lusitania Concionator dicendi gratiâ præstans, at uirtute præstantior; in Vlyssiponensi Professorum Domo ab ædituo illum ad sacrificium celebrandum euocante mensa suæ in cubiculo assidens mortuus est repertus. Acciti alij reperere illum porrecto in apertum librum (erant Biblia, vel missale) digito impressa istic hæc verba monstrantem: *Beati mortui qui in Domino moriuntur.* Exequiæ illi tanto gemitu factæ vt nihil simile vnquam uiderit Olyssippo. Symphonicorum quoque Sodalitas ab illo erecta inferias.

Lustranus
Vlyssipong.
20. Sept.
1604.

Lectio.

Mort.

inferias illi fecit celebrare Regibus pari. Aiunt, fuisse qui è dolore morbum & mortem contraxerit; & omnes ferè infidiosa mortis metu percussos, conscientias expiasset. Dictabat & ipse; non in lecto se, ignauâ morte, sed stantem, moriturum.

P. IOANNES

BAPT. CECOTTVS.

Italus Romæ. 10. Sept. 1640. ætat. 84. Soc. 68. *Silentium.*

Veniale pecc.

S. IESV nomini tenerè addictus, illud manantibus ab amore lachrymis pronunciabat. In Collegio Romano per annos 40. & amplius non nisi semel in die refectus est. Gaudebat ita se abdere in cubiculum, vt ignoraret quid foris ageret Roma, vel mundus. In meditationis apparatione quartam horæ partem, aliam item quartam horæ partem in præuidendo sacro ponebat. In Societate nunquam meminit se vel venialem noxam delibato studio commississe. Perennes illi

manabant ab oculis lachrymæ facili quavis occasione effusæ. Aiunt eum per annos plurimos pedem nunquam è Collegio extulisse.

P. HENRICVS

HVISKENIYS.

Non nisi de Deo illi iubeat loqui: atque vt ne verbo laberetur, timebat horas colloquio destinat. Quocirca illas addiscendis linguis variis impendebat. Latine Germanicè, Italicè, Hispanicè, Gallicè quin etiam Hebraicè loquutus est, id est & Chaldaicæ, Syriacæ, Arabicæ, fundamentis. Ante initam Societatem à malæ notæ fœminâ venenum sibi propinatùm vbi sensit, S. P. Ignatii imaginem stomacho applicuit, ac toxicum vim infregit. In Societate quoque acutissimos ventriculi dolores, eiusdem sancti effigie ventriculo admotâ feliciter tranquillauit.

Germanus Dusseldorpij 10. Sept. 1645.

Lingua.

S. P. Ignat.

XXI. DIE SEPTEMBRIS.

CELSVS ANTONIVS

FINETTVS SCHOL.

AMBROSIVS. COAD.

21. Septeb. Italus Romæ. 1597. ætat. 23. Soc. 6. B. V.

Mortu

Magnæ pietatis purique candoris, & egregiæ expectationis adulescentem hunc vocat Romanum Collegium; addens illum cultui matris Virginis præcipuè fuisse addictum à qua etiam visâ, mortem sibi, & salutem certò prædictam narrauit, diem quoque purgantium pœnarum in quadriennium finitam nunciasset; adiecit insuper B. Matrem, M. Antonium Ridolphinum breui secuturum. De hoc dicam 12. Octobris.

Manè luce dubiâ in remotum ab arbutris locum secedebat, vt se more consueto verberaret sacra, synaxi hæc industriâ sese paraturus: & è fornice in templum quod tunc edificabatur cecidit. Nudatus, cilicinâ veste indutus apparuit. Sibi deinde reditus, & sacris mysteriis communitus excessit.

Hispanus Angelopolis. 21. Sept. 1599 ætat. 41. Soc. 6.

Mortis.

P. AN-